

[Jens Chr. Christensen.]

Vi kan stemme for ændringerne til §§ 5 og 6, der går ud på at gøre udarbejdelsen og fremlæggelsen af såvel folketingsvalglisten som valglisten til kommunalvalg mere praktisk for den kommunale administration.

Vi har sammen med det konservative folkeparti stillet ændringsforslag til § 7, stk. 1, 3 og 4. Det er ændringsforslag, der har relation til vor opfattelse af bestemmelserne i § 1. Vi vender os imod det ændringsforslag, der af udvalgets flertal er stillet til samme paragraf og samme stykke. Dette ændringsforslag går ud på, at den skatterestant, der inden 1. oktober forud for valget har truffet en afdragsordning med skattemyndighederne angående de skattekvartaler, der har betydning for valgretten, skal, for så vidt han har overholdt ordningen, betragtes som ikke værende restant og dermed beholde sin valgret. Hvis en sådan ændring vedtages, vil jeg fastslå, er bestemmelsen om skatteansættelse og skattesvarelse gjort fuldstændig illusorisk. Der vil således ikke være noget til hinder for, at en borger, der undlader at betale sin skat i årevis, men inden 1. oktober forud for kommunevalget får truffet en ordning, hvorefter han skal begynde at afdrage sin skat — måske med kun 5 kr. pr. kvartal, eller måske skal afdrage først påbegyndes efter 1. april det kommende år — vil beholde sin valgret, men den dag, han har afgivet sin stemme, kan lade fuldkommen hånt om den trufne betalingsaftale.

Jeg vil påstå, at når det ærede medlem hr. Steen ved sagens første behandling gik ind for, at skattesvarelse og kommunal valgret må høre sammen, så er det ærede medlem mere gesvindt i kovendinger, end man umiddelbart havde indtrykket af, dengang sagen var til første behandling.

Som kommunalmand vil jeg indtrængende advare imod, at denne ændring vedtages. Den vil for det første, som allerede nævnt, gøre skattesvarelsen ganske illusorisk og for det andet give anledning til en hel del administration ude i kommunerne, som i mange, mange tilfælde vil vise sig at være spildt arbejde.

Alle de øvrige ændringsforslag, der er af rent teknisk og praktisk karakter, kan vi fra vor side anbefale at stemme for.

Jeg skal slutte med at anbefale det høje tings ærede medlemmer at stemme imod ændringsforslagene nr. 1, 6 og 9, at stemme for de af mit parti sammen med det konservative folkeparti stillede ændringsforslag og at stemme for de øvrige ændringsforslag, som det samlede udvalg går ind for.

Poul Sørensen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme for en række af de ændringsforslag, der har været redegjort for af udvalgets ærede ordfører. Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre hertil. Jeg kan anbefale at tiltræde de bestemmelser, som udvalget er enigt om: een valgdag, fælles valglisten, værnepligtiges særlige forhold, særlige forhold for kvinder, hvis ægteskab er opløst, særlige forhold vedrørende amtsrådsvalgene, kandidaternes tiltræden af listeforbund o. s. v. Jeg finder, det er forbedringer i forhold til de nugældende bestemmelser.

Men de to bestemmelser, der er uenighed om indenfor udvalget, og som har været det ganske afgørende i den drøftelse, der har fundet sted allerede ved første behandling, skal jeg på mit partis vegne sige nogle ord om.

Jeg vil gerne først sige et par ord om problemet skatteansættelse. Ved lovforslagets første behandling gjorde jeg rede for mit partis syn på dette spørgsmål. Vi havde sympati for tanken om en forhandling, for at vi kunne se, om det var muligt at finde en vej frem, således at man på disse områder kunne få en ændring af de bestemmelser, som hidtil har været gældende. Jeg skal indrømme, at der i mit parti har været forskellige anskuelser i så henseende, men vi gik altså ind i en fordomsfri forhandling om spørgsmålet i udvalget, men jeg skal ikke nægte, at den måde, ministeriet tog spørgsmålet på, var sådan, at vi for vort vedkommende meget hurtigt måtte trække os ud af forhandlingerne.

Det er allerede omtalt her, at vi i samråd med den højtærede indenrigsminister diskuterede sagen, men kort forinden opdagede vi til vor store overraskelse, at man allerede havde indkaldt kommunale repræsentanter for at forhandle med dem om en helt anden lovændring med den motivering, at dette lovforslag var der jo skabt flertal for, og man måtte formode, at det ville